UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um] Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise Ordinis Minor[um] de obseruantia ...

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Tertiu[m]: est mysteriu[m] approbande veritatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Visual Library

loris gladio. Ego ſum ieſus fili⁹ tu⁹ q̄ infernū ſpoliaui: inde p̄res eduxi: ⁊ eternitatis aditū deuicta morte reſeraui. Gaude mater veneranda: q: data ē mihi oīs poteſtas in celo ⁊ in terra: ⁊ in noīe meo flectet omne genu. Tu p̄o poſt me in regno celoꝝ ſup oēs exaltaberis. Nō poſſet profecto mēs nr̄a inueſtigare q̄ꝫ benigna fuerit illa viſitatio: q̄ꝫ blāda ⁊ amicabilia verba mr̄is ⁊ filij: q̄ꝫ gracioſi ⁊ iocūdi vtriuſqꝫ in alterū aſpect⁹. Poſt q̄ oīa diſceſſit filius a mr̄e in leticia ⁊ deſiderijs ſimul remanēte. Letemur ḡ ⁊ nos cū illa deſiderantes videre filiū ſuū gloſum ſedentē ad dexteraꝫ patris.

T Ertiū eſt myſteriū approbādē p̄itatꝫ: q: ſic dr̄ Lu. xl. Surrexit dñs vere. Habuit aūt p̄itas dñice reſurrectiōis teſtimoniū ab angelis q̄ eā mulieribus nūciauerūt. Nā ſic dr̄ Dionyſi⁹ .li. ce. hierar. Hec ē lex diuinit⁹ ꝯſtituta vt q̄ ſūt ex ſpeciali grā a deo imediate ſuperiorib⁹ reuelent̄ qb⁹ mediantib⁹ deferant̄ ad inferiores. Jō chriſti reſurrectio p̄mo angelis manifeſtata eſt ⁊ ꝑ angelos hoībus nō omnib⁹ ſed teſtib⁹ p̄ordinatꝫ a deo. Ut dicit̄ Act. iij. Quoꝝ teſtimonio deferret̄ ad alioꝝ noticiā. Habuit itaqꝫ teſtimoniū p̄mo vt dictū ē ab angelis: ⁊ a ſpecialibus amicis chr̄i: mulieribus ſcꝫ deuotis ⁊ diſcipulis. Jtē habuit teſtimonium ab inimicis: ſcꝫ iudeis ⁊ militib⁹ cuſtodiētibus ſepulcrū q̄ dicebāt corp⁹ nō eē in ſepulcro. Nā ſicut dr̄ Matth. vl. Cū mulieres abijſſent: ecce q̄dā de cuſtodib⁹ venerūt in ciuitatē ⁊ nūciauerūt p̄ncipib⁹ ſacerdotū oīa que facta fuerant. ⁊c̄. Chryſ. Veritas a ꝯtrarijs diuulgata mag̃ refulget. Sed ſicut dr̄ Hiero. Principes q̄ debuerāt̄ ꝯuerti ad pn̄iam ⁊ ieſum q̄rere reſurgentē: perſeuerāt in malicia. Un̄ ſeq̄t̄ Cōſilio accepto pecuniā copioſam dederūt militibus dicētes. Dicite q: diſcipuli ei⁹ noc. ve. ⁊ fura. ſūt eū vobis dormientibus. ⁊c̄. Chryſo. Qualiter furarent̄ pauperes ⁊ idiote ⁊ neqꝫ apparere audentes. Si em̄ adhuc chr̄m viuū vidētes fugerūt quō mortuo eo nō timuiſſent tot militūꝫ multitudinē. ꝓpt̄ q̄d aūt nō furati ſūt p̄ma nocte quādo null⁹ ſepulcro affuit. Sabbato em̄ petierūt a pilato cuſtodiā. Quare nō ꝑſuaſibilia ſūt q̄ de furto dicta ſūt. Un̄ ꝑ que reſurrectionē obumbrare conant̄: ꝑ hec eam faciūt clarere. Dicentes em̄ ꝙ diſcipuli furati ſūt cōfitentur nō eē corpus in ſepulcro. Furtū autē oſtendit eſſe mendax cuſtodia militū ⁊ diſcipuloꝝ pauor. Hec ille. Jō cātat eccā. Dicāt nūc iudei quō milites. ⁊c̄. Jtē dedit ipē dñs teſtimoniū p̄itatꝫ ſue reſurrectōis ꝑ multa ſigna ſiue argumēta. Act. j. Prebuit ſe ipm̄ viuū in multis argumētis poſt paſſionē ſuā. Ubi accipit̄ argumētū p̄ ſigno ſenſibili ⁊ euidēti qḋ inducit̄ ad alicui⁹ veritatis manifeſtationē declarata. Eſt q̄ntuplex p̄itas circa reſurrectionē ieſu chr̄i.

Prima ē p̄itas corꝑalis ꝯditōis.
Scd̄a eſt vitalis operatiōis.
Tertia eſt triūphalis gl̄ificatōis.
Quarta eſt diuinalis vnionis.
Quinta ē victorial̄ ſignatōis.

Prima eſt veritas corporal̄ ꝯditōis. Declarauit ei ſe reſurrexiſſe i vero corꝑe ſolido ñ phātaſtico vl̄ raro ſiue aerio: q: corp⁹ ſuū palpabile p̄buit. Un̄ dr̄ Lu. vl. Palpate ⁊ videte: q: ſpūs carnē ⁊ oſſa nō hꝫ ſicͤ me videtis hr̄e. Jtē oñdit ſe reſurrexiſſe in corꝑe hūano oñdēdo eis verā effigiē quā oculis intuerent̄. Jtē in eodē corpore nūero: q̄d pri⁹ habuerat Lu. vl. Uidete manus meas ⁊ pedes meos: q: ego ipē ſū. Nec em̄ eēt p̄a reſurrectio: niſi idē nūero corp⁹ iterato eidem aīe vniretur. Et ſi inſtet̄: q: veri corporis ſolidi eſt determinata figura: ſed corpus chriſti apparuit diſcipulis in alia effigie: vt hr̄ Mar. vl. ergo. ⁊c̄. Dicendū ſm̄ Th ꝙ in poteſtate ei⁹ erat: vt ex eius aſpectu formaretur in oculis intuentiū forma q̄liter cūqꝫ differēs ſufficiēs ad hoc qḋ videretur apparere in alia effigie abſqꝫ tñ mutatiōe ſui. Hoc Tho. in. iij. par. q. liiij. Circa qḋ notādū ēꝫ eūdē Tho. vbi ſ. q. lv. ꝙ reſurrectio chr̄i manifeſtāda fuit hoībus ꝑ modū q̄ eis diuina reuelantur. Jnnoteſcunt autē diuerſimode dīna hoīb⁹ ſcd̄m ꝙ diuerſimode ſūt affecti. Nā illi q̄ habēt mentē bn̄ diſpoſitā ſecūdū veritatē diuina ꝑcipiunt. Jlli aūt q̄ non habent mentem bene diſpoſitam diuina nō percipiūt niſi cum quadā cōfuſione dubietatis vel

erroris. j. Cor. ij. Aialis hō non pcipit ea que ſūt ſpūs dei. Et iō chrs qbuſdam ad credendū diſpoſitis poſt reſurrectionez in ſua effigie apparuit. His autē in alia effigie qui circa fidē videbant̄ tepeſcere. Unde ipſi dicebant. Nos aūt ſperabam⁹: qa ipſe eſſet redempturus iſrl': qſi iā euanuiſſet ſpes eoꝝ. Un̄ Greg. in omel. Talem ſe eis exhibuit in corpe/ qlis apd illos erat in mēte. Nō eſt tn̄ intelligendū ꝙ chriſtus ſe transformauerit in alienā effigiem: quis hoc poſſet: ſʒ vt dic Lucas: oculi eorum tenebant̄ ne eū agnoſcerent.

Scda eſt veritas vitalis oꝑationis. Manifeſtauit enīz ſe reſurrexiſſe in corpe viuo: declarādo in ſe veritatez vite ꝑ oꝑa triplicis vite. Primo per opus vite nutritiue. qa cū diſcipulis manducauit z bibit. vt dr̄ Lu. vlt̄. Etſi diceretur: Angeli in aſſumptis corpibus comederūt z biberūt vt pʒ Gen. xviij. Et in lib. Tob. z tn̄ ex hoc nō ꝯcludit̄ ꝙ habeāt corpora viua. g̃ nec ꝑ hoc pt̄ ꝯcludi de chr̄o. Dōm q alia eſt ratō de angelis et alia de chr̄o. Nā angeli apparētes nō aſſerebāt ſe eſſe hoies ſic aſſeruit chr̄us. Itē qr corpa ab angelis ſūpta nō erāt viua vel aīata: iō non erat in eis vera comeſtio: ſʒ eſſet vera cibi contritio z traiectio in interiorē partē corpis aſſumpti. Un̄ āgel⁹ dic Tobie. x. Cū eſſem vobiſcū: videbar qdem manducare z bibere vobiſcū: ſʒ ego cibo inuiſibili vtor. Sed qr corp⁹ chr̄i vere fuit aīatū: vera fuit ei⁹ comeſtio. q[…]t dic Aug. Non ptās ſʒ egeſtas edendi auferf̄ corpibus reſurgētiū. Scdo qr opus vite ſenſitiue in h ꝙ diſcipul' ad īterogata rn̄debat: z p̄ntes ſalutabat: in q oñdebat ſe z videre z audire. Tertio ꝑ op⁹ vite intellectiue: in h ꝙ cū eis loqbat̄: z de ſcripturis diſſerebat.

Tertia eſt veritas triūphalis glificationis. qr oñdit ſe vere reſurrexiſſe in corpe glificato. Diſpenſatiue ei factū fuerat vt ante mortē ſuam glia ab aīa nō redūdaret in corp⁹ ad h vt redēptiōis myſteriū impleret. et iō pacto hoc myſterio aīa chr̄i q ab inſtanti creationis erat glorioſiſſima: ſtati in corp⁹ in reſurrectōe reſumptū glaz ſuā diriuauit: z accepit corpus illud pfectiones corpis glioſi in qdaz ſupexcellētia: ſcʒ ſubtilitatē/ agilitatē/ claritatē/ z impaſſibilitatē. Hmōi aūt glām corpis oñdebat ꝑ hoc ꝙ ſubito ab ocul' diſcipuloꝝ euaneſcebat. Licz em̄ h poſſʒ etiam ꝑ vtutē diuitatꝭ/ tn̄ hec ē ꝯditio corporis glioſi vt ſit ſpūale. i. ſubiectum ſpūi. vt dic aplꝰs. j. Cor. xv. ita ꝙ oīs actio corpis ſubdaf̄ volūtati ſpūs. Ideo qcūqʒ hʒ corpus glificatū/ hʒ in ſua ptāte videri qndo vult: z qn̄ nō vult/ nō videri. Dicit̄ g̃ chr̄s ſubito euanuiſſe ab ocul' diſcipuloꝝ: vl' qa deſijt velle ab eis videri/ etiā eo p̄nte. vel qr ſubito abſcedebat ꝑ dotem agilitatis. Sʒ q̄re non continue conuerſabaf̄ cū diſcipulis poſt reſurrectōz ſicut an̄ paſſionē Rn̄ſio. Sicut dic Tho. in. iij. p. q. lv. Circa reſurrectiōz duo erāt declarāda. ſ. ipſa veritas reſurrectiōis: et gloria reſurgētis Ad veritatē aūt reſurrectōis manifeſtandā ſufficit ꝙ pluries eis apparuit: z cū eis familiarit̄ locutus ē: z comedit z bibit: z ſe eis palpandū p̄buit. Ad glām aūt reſurrectionis manifeſtādā oportuit ꝙ nō continue ꝯuerſaret̄ cuʒ eis ſicut ante fecerat ne videret̄ ad talē vitaz reſurrexiſſe qualem prius habuerat. Conſolationē aūt de continua ſua p̄ntia eis in alia vita repromiſit ſm̄ illud Jo. xvj. Iterꝝ aūt videbo vos z gaudebit cor veſtrū. z gaudiuz veſtrū nēo toller a vobis. In qbus aūt locis illo intmedio tpe eſſet: incognitū eſt: cū hoc ſcriptura nō tradat. et in omni loco ſit dnatio ei⁹. Hec ex Tho. Poteſt ām veriſiliter dici qr illo tpe erat cū aiabus patrū ſanctoꝝ in paradiſo voluptatis

Quarta eſt veritas diuinalis vnionis. Oſtendit em̄ ſe vere ſurrexiſſe in corpe vnito diuinitati z hoc per occultoꝝ manifeſtationē: ſicut prʒ vn̄ diſcipulis dicit Joā. v. Mittite in dexterā nauigij rete et inuenietꝭ. Miſerūt g̃ z iā non valebāt trahere p̄ mltitudine piſciū zc. Hoc etiā pʒ cū ſe oñdit cognoſcere cogitatiōes cordiū: dr̄. Luc. vi. Quid turbati eſtis z cogitatiōes aſcēdūt in corda vr̄a: Sol⁹ em̄ de⁹ nouit cogitatōes cordis. iij Reg. viij. Tu ſol⁹ noſti cor filioꝝ hoim.

Quinta eſt veritas vi-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ctorialis ſignatiõis: q3 vicz oñdit ſe vere
reſurrexiſſe in corꝑe ſignato cicatricib9 vul
neꝝ. Jõ dixit diſcipulis ſuis Luc. vl. Ui/
dete man9 meas ꝛ pe. me. ꝛc. Et Joã. xx.
dixit thome: Jnfer digitũ tuũ huc ꝛ vide
man9 meas: ꝛ affer manũ tuã ꝛ mitte in
lat9 meũ. Fuit aũt ꝯueniẽs chꝛm ſic ſua/
re cicatrices vlneꝝ ꝓpt̃ tres ꝑcipuas rões
Prima ẽ rõ illũinatiue inſtructiõis.
Scđa eſt rõ impetratiue interceſſiõis
Tertia eſt rõ declaratiue oſtenſiõis
Prima eſt rõ illũinatiue inſtructiõis: vt
vicz ꝑ hoc inſtruamur de aliq̃b9 ad nr̃am
ſalutẽ neceſſarijs. Hmõi aũt inſtructio ẽ
triplex. Prima eſt inſtructio certifica/
tionis de ṽitate vicz reſurrectiõis vt ṽer/
tificaret euident̃ ſe reſurrexiſſe in illo eodẽ
corꝑe in q̃ paſſus ẽ. Jõ di. Lu. vl. Uidete
man9 m. ꝛ pe. m. q3 ego ipſe ſum. Scđa eſt
inſtructio remẽoratõis: vt vicz ꝑ h̃ inſtru
amur illa diuia vulnera ꝯtinue geſtare ꝑ
memoriã in corde ſ᷑ ꝑ vite auſteritatẽ in
corꝑe Gal. vj. Ego ſtigmata dñi ieſu in
corꝑe meo porto. Jõ etiã nos hortat̃ pau
lus Phil. ij. Hoc ſentite in vobis qđ ꝛ in
chꝛo ieſu. Ut em̃ chꝛi ꝓ nobis paſſi ſꝑ re/
memoremur: chꝛs cicatrices vulneꝝ q̃ ꝓ
nobis paſſus eſt ſeruare voluit vt nos in/
ſtruat ad recognoſcẽdũ ꝙ nr̃i nũq̃ꝫ obliui/
ſcit̃ ꝓ q̃b9 ſic crudelit̃ plagat9 fuit: nã tanq̃ꝫ
ſignũ remẽoratiuũ eaſdẽ plagas ſeruauit
vt eas intuẽdo noſtri recordaret̃. Eſa. lj.
Ego tui nõ obliuiſcar: ecce in mãib9 meiſ
deſcripſi te. i. in manib9 meis eſt deſcriptõ
tua q̃ deſcꝑtio ſunt plage crucifixi. Ter/
tia eſt inſtructio reuocatiõis: vt. ſ. nos in/
ſtruat ad eũ redire nos reuocãdo ꝑ cica/
trices vulneꝝ: q̃ſi dicẽs illõ Eſa. xliiij. Re
uertere ad me qm̃ redemi te. Cõſideratõ
q̃ppe vulneꝝ in corꝑe chꝛi reducit nos in
memoriã ſanguis illi9 ſacratiſſimi ꝓ nob
effuſi q̃ nos ad deũ reuocat miam nob ꝓ/
mittẽdo. Heb. xij. Acceſſiſtꝫ ad ſanguinẽ
meli9 loq̃ntẽ q̃ꝫ abel: videte ne recuſetꝫ lo
q̃ntem. Scđa ẽ rõ impetratiue itерceſ/
ſionis: vt vicz pr̃i ſupplicãs pro nobis q̃le
gen9 mortꝫ ꝓ hoie ꝑtulerit ſꝑ oñdat. Uñ
notandũ ꝙ chꝛus triplr̃ ꝓ nobis orat ad
pr̃em. Pr̃io ſue hũanitatꝫ oñſiõe; Nã in
illa hũanitate mediator ẽ dei ꝛ hoim. Uñ
dr̃ Gre. Chꝛm ꝓ hũana natura rogare: ẽ

apud pr̃em ſeipm̃ hoiem demõſtrare: eã
deq̃ꝫ naturã in diuinitatꝫ ſue celſitudineꝫ
ſuſcepiſſe. Scđo charitatiua affectiõe q̃
nr̃am ſalutẽ deſiderat. Heb. vij. Accedẽs
ꝑ ſemetipm̃ ad deũ ad interpellãdũ ꝓ nob
Et Ro. viij. Qui eſt ad dexterã dei: ipe i/
terpellat ꝓ nobis: Sic aũt interpellare ſi/
bi ꝯuenit nõ inq̃ntum de9 eſt: q3 ſic eſt pr̃i
eq̃lis: ſed inq̃ntũ eſt hõ dũ vicz affectu hu
manitatis nr̃am ſalutẽ deſiderat ꝛ poſtu/
lat. Nõ tñ rogat eccl̃ia chꝛm vt oret ꝓ no
bis ꝓpter reuerentiã ꝑſone ſue: ſed roga/
mus eũ vt oipotentẽ: ſicut nõ ꝯſueuimus
appellare ſacerdotẽ diaconũ: lꝫ ſit ꝓpter re
uerentiã ſacerdotij qđ eſt ſublimi9 diaco/
nio. Tertio ꝓ nobis intercedit chꝛs paſ/
ſionis ſue rememoratione: vicz ꝑ cicatri/
cũ demõſtratiõꝫ. Cicatricũ em̃ reputatio
eſt q̃dam ꝓ nobis apud patrẽ aduocatio.
Sicut etiã miles tacẽs ab imperatore im
petrat q̃ñ vulnera q̃ ꝓ ei9 amore ꝛ honore
ꝑtulit demõſtrat. Legit̃ in hiſtoria ſcho/
laſtica. ꝙ Antipat̃ idume9 magni herodꝫ
pater in q̃dã ꝓlio in ſeruitio imꝑatorꝫ mul/
tis vulnerib9 ꝯfoſſus eſt: q̃ tandẽ ab emu
lis accuſat9 reiectis veſtib9 dr̃: O impa/
tor Nolo me ṽbis excuſare apđ te: ſꝫ hec
vulnera q̃ ꝓ te ſuſcepi loq̃ntur ꝓ me: ſi ego
diligo te. Tũc ceſar ipm̃ in gr̃am ſuſcepit.
Sic et chꝛs vulnera pr̃i oñdit: vt inſinuet
q̃ntũ đo pr̃i obediuit: ꝛ q̃ntũ nos dilexit. j.
Jo. ij. Si q̃s peccauerit aduocatũ hẽmus
apud patrẽ ieſum chꝛm iuſtũ: et ipe eſt ꝓ/
piciatio ꝓ pctis nr̃is. Bern. O hõ ſecurũ
acceſſum habes apud deũ: habes matreꝫ
añ filiũ: et filiũ añ patrẽ. Mater oñdit fi/
lio pect9 ꝛ vbera: filius oñdit pr̃i latus et
vulnera: q̃nam ibi poterit eſſe repulſa vbi
tot ꝯcurrũt charitatꝫ inſignia. Hec Ber.
Tertia eſt rõ declaratiue oñſiõis: vt vꝫ
iugiter declaret ſiue oñdat aliq̃ q̃ ꝯcernũt
bonoꝝ remuneratiõeꝫ: et maloꝝ punitõꝫ.
Hmõi aũt declaratio eſt triplex
Prima eſt declaratio obtẽte victorie: ꝛ
hoc reſpectu demonũ. Beda ſuꝑ Lu. Nõ
ex impotẽtia curãdi cicatrices ſeruauit: ſꝫ
vt ꝑpetuũ victorie ſue circũferat triũphũ
Unde ꝛ Aug. dicit. xxij. de ciui. dei ꝙ for/
taſſis in illo regno in corꝑib9 martyꝝ vide
bimus cicatrices vulneꝝ q̃ ꝓ chꝛi nomine
ꝑtulerũt: nõ em̃ deformitas in eis: ſed vir/

gnitas erit: ⁊ quedã ꝗuis in corpe nõ corporis ſʒ virtutꝫ pulcritudo fulgebit. Hec ille. Fulgebũt itaqꝫ cicatrices in corpibus martyꝝ ſicut ſtella in celo. ſicut lapis pcioſus in anulo: ſicut flos in ſtipite: ⁊ ſicut pcioſus color in roſa. Vñ in corpe chr̃i cicatrices nullo mõ ptinent ad corruptiõeʒ vel qlẽcunqꝫ defectũ: ſed ad maiorẽ cumulum glie: inqntum ſunt qdam ꝟtutis inſignia. In illis eniʒ locis vulneꝝ eſt qdam ſpecialis decor. Vñ dicit Chryſ. ꝙ cicatrices ille ſũt ſup radios ſolis lucidiores. Sicut aũt dr Tho. in. iij. par. q. liiij. Lʒ illa aptura vulneꝝ ſit cũ quadã ſolutiõe cõtinetis: totũ tñ hoc recõpenſat p maiorẽ decorẽ glorie. ¶ Scđa eſt declaratio collate miſcđie: ⁊ hoc reſpectu btõꝝ: vt viceʒ ſp videãt ꝗ miſericordit ſunt redẽpti et ſaluati. Unde de hoc in ppetuũ deũ laudabũt: et hoc multũ ceder eis ad maiorẽ gliam. Beda. Magnũ erit gaudiũ ſanctꝫ videre cicatrices vulneꝝ in chr̃i carne fulgida: p q̃ victor triũphauit ⁊ de morte ſaluauit electos. Nã ibi eſt fortitudo martyrũ ⁊ ſal⁹ oĩm noſtꝝ. Hec ille ¶ Tertia ẽ declaratio equiſſime iuſticie: et hoc reſpectu reproboꝝ: vt viceʒ in iudicio euidẽter ⁊ palam oſtẽdat ꝗ iuſte impij dãnetur qui chr̃m ɔtẽpſerũt: quẽ tñ tũc videbũt manifeſte tãgrauia vulnera ꝓ eis ptuliſſe: Vñ ſicut dicat Aug⁹. lib. de ſymbolo. Sciebat chr̃s q̃re cicatrices in ſuo corpe ſeruaret. Sicut em̃ demõſtrauit thome nõ credẽti niſi tãgeret et videret: ita ⁊ inimicis vulnera demonſtratur⁹ eſt ſua vt ɔuincẽs eos veritas dicat: Ecce hoĩem quẽ crucifixiſtis: videtis vulnera que infixiſtis: agnoſcitis latus qđ pupugiſtis: qm̃ p vos ⁊ ꝓpter vos apertũ eſt nec tñ intrare voluiſtis. Hec ille. Ptʒ itaqꝫ ex ſupradictꝫ qm̃ ſurrexit domin⁹ ɔueniẽter: gaudenter atqꝫ veraciter. Studeam⁹ itaqꝫ nũc ſibi ɔformari per ardentẽ charitateʒ vt tandẽ ſue glorioſe reſurrectiõis pticipes efficiamur ⁊ ꝑueniamus feliciter ad ɔtemplandam ſue diuinitatis claritatem cum eo in ppetuũ regnaturi. Amen.

¶ De futura reſurrectiõe generali. Sermo.

OMnes quidem reſurgem⁹. j. Coꝝ. xv Supra diximus chriſti reſurrectionẽ eſſe exemplar noſtre future reſurrectiõis vt ſic mẽbra ɔformẽtur capiti Quia ſicut dicit Paulus. Phil. iij. Reformabit corpus humilitatis noſtre ɔfiguratũ corpi claritatis ſue. Ideo poſtqꝫ de domini reſurrectiõe dixim⁹: ɔueniens de futura generali corpoꝝ reſurrectiõe ſermonẽ facere. Circa quã reſurrectiõʒ tres habebimus ɔſideratiões pncipales.

¶ Prima eſt ɔſideratio theologalis approbationis.

¶ Scđa eſt ɔſideratio generalis diſpoſitionis.

¶ Tertia eſt ɔſideratio ſpecialis diſtinctionis.

PRima igitur eſt ɔſideratio theologalis approbatiõis. Ubi ſunt cõſiderande approbatões huius infallibilis veritatꝫ theologice. Omnes reſurgem⁹: que veritas lʒ ſit ex fide certiſſima cum ſit noſtre fidei articulus: tñ p cõſolidatiõe fidei poteſt approbari trib⁹ vijs

¶ Primo auctoritatib⁹.

¶ Scđo rationib⁹.

¶ Tertio exemplis ⁊ ſimilitudinib⁹

¶ Primo approbat auctoritatib⁹. Eſa. xxvj Uenient mortui tui et interfecti tui reſurgent. Et poſt ſequit Uos qui in puluere eſtis expergiſcimini et laudate: quia ⁊c. Et Ezechiel. xxxvij. Hec dicit domin⁹ deus: Ecce ego aperiã tumulos veſtros et educam vos de ſepulcris veſtris popule meus. Et Job. xix. Scio ꝙ redemptor meus viuit ⁊ in nouiſſimo die de terra ſurrecturus ſuʒ ⁊c. ꝓpter que verba Hieronym⁹ dicit de iob ad paulinũ. Ut de ceteris ſileam reſurrectionẽ corpoꝝ ſic ꝓpheta vt null⁹ de ea vl manifeſtius vel clarius ſcripſerit. Iteʒ. ij. Mach. vij. Oẽs illi ſeptẽ fratres cũ mře gratãter martyriũ ſuſcipiebãt ꝓpter obſeruationẽ legis ⁊ ſpem reſurrectiõis: q̃x vn⁹ offerẽs mẽbra ait: E celo iſta poſſido ſʒ ꝓpt dĩ leges hec ipa dſpicio: qm̃ ab ipo me ea rceptuꝝ ſpero. Et alr dr Rex mũdi ꝓ ſuis legib⁹ dſũctos i etnã vite rſurrectõe